

SVEA HOVRÄTT
060101

DOM
2013-05-16
Stockholm

Mål nr
M 9156-12

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Statens va-nämnds beslut 2012-09-25, BVa 58, i mål nr Va 226-10, se bilaga A

KLAGANDE

HUSÖHR Fastighetsaktiebolag

MOTPART

Växjö kommun
Ombud: kommunjuristen A W

SAKEN

Brukningsavgifter

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten avvisar den av bolaget nu åberopade omständigheten att nedsättning av brukningsavgifterna ska ske av skälighets- och rättviseskäl.
  2. Hovrätten fastställer Va-nämndens beslut.
-

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

HUSÖHR Fastighetsaktiebolag har yrkat bifall till sin hos Va-nämnden förda talan.

Växjö kommun har motsatt sig ändring.

BAKGRUND

Parterna är eniga om följande omständigheter. Vattenmätaren sattes upp år 2000. Bolaget läste av vattenmätaren i januari 2004 till 3 644 m³. Bolaget läste sedan av mätaren i oktober 2009 till 18 371 m³, vilket innebar en förbrukning som var 8 806 m³ större än den beräknade förbrukningen. Bolaget har den 1 mars 2010 betalat den faktura som avser förbrukningen. Kommunens avgiftstaxa innebär att det också utgått en fast avgift som varit beroende av vattenmätarens storlek.

UTVECKLANDE AV TALAN I HOVRÄTTEN

Bolaget åberopade hos Va-nämnden sammanfattningsvis följande.

Det är kommunens ansvar att läsa av mätarställningarna. De har rådgjort med en teknisk konsult om tänkbara förklaringar till den höga mätarställningen. Det är inte osannolikt att mätaren på grund av påverkan genom vibration, kraftig stöt eller liknande kommit att uppvisa en felaktig mätarställning. Mätaren var gammal och saknade backventil. Det saknades också en återströmningsventil till den fysiska anslutningspunkten. Detta kan ha medfört luftstötter i systemet efter att vattnet släppts på efter att ha varit avstängt. Provningarna av mätaren har inte avsett sådana förutsättningar. Det har inte förekommit något hörbart eller synligt läckage som kan förklara att vattenförbrukningen blivit högre än normalt. De har kontrollerat anläggningen och talat med hyresgästerna om dessa haft några läckor i sina installationer men fått nekande svar.

Förbrukningen av vatten på fastigheten var högst 2 m³/dygn varför en mindre mätare med lägre avgift hade räckt. Flödet för 8 lägenheter samt 600 m² övrig yta kan antas

motsvara sammanlagt 12 lägenheter och beräknas till högst 1,5 l/s. Kommunen borde med utgångspunkt från avläst förbrukning ha noterat detta och meddelat brukaren att denne kunde byta mätare. Vidare borde kommunen i samband med ändringen då mätarstorleken kom att påverka avgiften ha begärt underlag för avgiftsberäkning.

Bolaget har i hovrätten i huvudsak åberopat samma omständigheter som hos Va-nämnden samt tillagt följande. Någon gång under år 2006 skedde ett större avbrott i vattenleveransen som kan ha påverkat mätaren. Genom att inte utföra mätaravläsningar har kommunen medverkat till den stora överförbrukningen. Avgifterna borde av denna anledning ha reducerats. Avgifterna borde också ha reducerats i enlighet med den praxis som Svensk Vatten rekommenderar vid överförbrukning. Vattenmängdsbehovet för fastighetens användning är troligen mindre än för regelrätta lägenheter. Maximalt två mätare med storleken Qn 2,5 har varit tillräckligt sedan taxan infördes.

Kommunen åberopade hos Va-nämnden sammanfattningsvis följande.

Det saknas anledning anta att avläsningarna är felaktiga. Kommunen har låtit utföra ingående kontroller av mätaren. Det finns inte anledning att ifrågasätta resultaten. Överförbrukningen har varit stor i förhållande till normalförbrukningen men ändå inte mer än 1,6 gånger större. Det är inte mer än att överförbrukningen kan förklaras av ett eller flera läckage från förhållandevis små läckor i installationen eller någon annan mer eller mindre okontrollerad vattentappning inom fastigheten. Ibland kan läckor regleras utan att detta uppmärksammas eller utan att det varit avsikten t.ex. genom att en kran vrids i nytt läge och en toalettstol används så att ett pågående läckage upphör. I samband med att lokalen togs i bruk för bageri, konditori och kafé år 1989 så ändrades mätarstorleken till en större. Kommunen informerade 1994 om vattenmätarstorlek men vissa fastighetsägare valde att inte genomföra byte. Kommunen har inte utan påtalande från fastighetsägaren haft anledning kräva in underlag för byte. Det finns inte heller anledning för kommunen att börja fundera på detta bara genom kunskap om förbrukningen. Det relevanta är hur mycket vatten fastigheten kan förbruka, inte vad den för tillfället förbrukar. Mätarstorleken har varit rätt med den kunskap kommunen haft om fastigheten. Två mindre mätare skulle ha räckt för 9-30 lägenheter om inte hänsyn tagits till andra lokaler.

Kommunen har i hovrätten i huvudsak åberopat samma omständigheter som hos Va-nämnden.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Processuella frågor

Hovrätten har avgjort målet utan huvudförhandling med stöd av 21 § andra stycket lagen (1976:839) om Statens va-nämnd och 50 kap. 13 § andra stycket 2 rättegångsbalken.

Frågorna i målet är om betalningsansvar för vattenförbrukning som överstiger normalförbrukningen samt om ansvar för att storleken på fastighetens vattenmätare och därmed den fasta avgiften motsvarat fastighetens möjliga vattenförbrukning.

Bolaget har i hovrätten som ny grund för sin talan åberopat att bruksavgiften ska nedsättas av skälighets- och rättviseskäl. Enligt vad som framgår av Va-nämndens beslut var bolagets ståndpunkt där att den frågan inte behövde prövas i målet.

Målet ska handläggas enligt bestämmelserna i rättegångsbalken och fråga är om mål där förlikning är tillåten. Detta innebär att en part i hovrätten bara får åberopa en omständighet till stöd för sin talan om han gör sannolikt att han inte tidigare kunnat åberopa omständigheten eller annars haft giltig ursäkt att inte göra det (50 kap. 25 § tredje stycket rättegångsbalken). Eftersom bolaget först i hovrätten åberopat nu anförda skäl för nedsättning av avgifterna och inte visat giltigt skäl varför omständigheten inte åberopades hos Va-nämnden ska omständigheten avvisas.

Sakfrågorna

Hovrätten instämmer i Va-nämndens bedömning. Va-nämndens beslut ska därför fastställas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2013-06-13

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Lars Dirke, hovrättsrådet Eywor Helmenius, tekniska rådet Dag Ygland och hovrättsassessorn Anita Seveborg, referent.